

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ τριακοστῇ (30ῃ) τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ ἔτους χίλια ἑννεακόσια τεσσαράκοντα ἑννέα (1949) ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Τετάρτη, ἑορτῇ τοῦ Πολυούχου τῆς Γεννητῆρας (Ἀνδρέου) Πρωτοκλήτου, ἐπικαλουμένη καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ εἰς τὰς σκέψεις μου καὶ ἐν τῇ ἑνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δημοκρίτου ἀριθ. 39 κατοικίᾳ μου, ἰδιοκτησίας Γεωργίου Μπουρατίνου, ἣ ὑπογεγραμμένη Εὐγενία χήρα Λωκράτους Μανθοπούλου τό γένος Λυγυρίδωνος Γ. Τριάντη, μόνιμος κάτοικος ἤδη Ἀθηνῶν, ἀγνοοῦσα τὴν ὥραν καθ' ἣν ὁ κύριος ἠθέλεν μέ καλέσῃ πλησίον του καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ διαθήσω τὴν κατὰ τὸν θάνατόν μου εὐρεθησομένην τυχόν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν μου, ὁρίζω διὰ τῆς παρούσης μου τ' ἀκόλουθα:

1) Ὀνομίζω καὶ ἐγκαθιστῶ γενικοῦς κληρονόμους μου ἐφ' ἀπάσης τῆς κατὰ τὸν θάνατόν μου εὐρεθησομένης περιουσίας μου τὰ τέκνα μου Παναγιώτην (Γιάκην) Λωκράτους Π. Μανθοπούλου Μηχανικόν καὶ κάτοικον ἤδη Ἀθηνῶν καὶ τὴν θυγατέρα μου Μαρίαν (Ντόλμαν) σύζυγον Κωνσταντίνου Α. Εοβολίνης, πρώην χήραν Ἀλεξάνδρου Γ. Μπουρατίνου, τό γένος Λωκράτους Π. Μανθοπούλου, εἰς τὰ οἰκιακὰ ἀσχολουμένην, ἐπίσης μόνιμον κάτοικον Ἀθηνῶν.

2) Εἰς τὸν υἱόν μου Παναγιώτην (Γιάκην) Λ. Μανθοπούλου καταλείπω καὶ ὁρίζω νὰ περιέλθουν ἐιδικώτερον ἐκ τῆς περιουσίας μου: α) Μίαν οἰκίαν ἀνήκουσαν εἰς ἐμέ κειμένην δέ ἐντός τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀνδρέου Μιχαλακοπούλου (πρώην Ρήγα Βερραίου) ἀριθ. 3, ἀποτελουμένην ἐκ τριῶν (3) ὀρόφων καὶ τῆς ἐν γένει περιοχῆς τῆς, οἰκοπέδου ὕψους ἐκτάσεως καὶ εἴαν εἶναι παρακολουθημάτων καὶ προσαυξημάτων καὶ β) ἑτέραν οἰκίαν ἀνήκουσαν εἰς ἐμέ, κειμένην δέ καὶ ταύτην ἐντός τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀράτου ἀριθ. 39 ἢ 39α, ἀποτελουμένην ἐξ ἡμιὀρόφου (ἡμιὑπογείου) καὶ ἑτέρου ὀρόφου, ἐπίσης μετὰ τῆς ὅλης περιοχῆς τῆς, παρακολουθημάτων καὶ προσαυξημάτων καὶ τοῦ

οικοπέδου της, ὅσης ἐκτάσεως καί ἐάν εἶναι, ἀπομείνανσαν εἰς ἑρέ
ἐκ τῆς ἐκ δύο διδύμων οἰκιῶν ιδιοκτησίας ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω θέ-
σιν.

3) εἰς τὴν θυγατέρα μου Μαρίαν (Μτόλλαν) σύζυγον Κωνσταντί-
νου Α. Βοβολίνου καταλείπω καί ὀρίζω νά περιέλθῃ ἐν οἰκοπέδον
ἀνῆκον εἰς ἑρέ, ἐκτάσεως πῆχεων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν ἑξακο-
σίων δέκα τεσσάρων (614) ἢ ὅσης ἐκτάσεως καί ἐάν εἶναι, πλεόν
ἢ ἑλασσον, κείμενον ἐν Ἀθήναις καί ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δαψάκου, ἐφ' ἧς
φέρει ἀριθμόν 8, ἐπὶ προσώπου μέτρων δέκα ἕξ (16). Ἐκφράζω δέ
ρὴν εὐχὴν μου καί συνιστῶ εἰς τὴν κληρονόμον μου ταύτην θυγατέ-
ρα μου, ὅπως ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου ἀναγείρῃ οἰκίαν καί ἐγκα-
ταστασθῇ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αὐτῆς οἰκογενειακῶς συνεννοουμένη
ὡς πρὸς τοῦτο καί προσφεύγουσα καί εἰς τό ἐνδιαφέρον τοῦ συζύ-
γου της καί εἰς τὰς τεχνικὰς γνῶσεις τοῦ υἱοῦ μου καί ἀδελφοῦ
της. Ὅμοίως ἐκφράζω τὴν εὐχὴν καί συνιστῶ εἰς τὴν αὐτὴν κλη-
ρονόμον μου, θυγατέρα μου, ὅπως τὴν ὑπ' αὐτῆς τυχόν ἀναγεροθησο-
μένην οἰκίαν ἢ τό εἰς αὐτὴν τελικῶς περιελευσόμενον τμήμα τῆς
τυχόν ἀναγεροθησομένης πολυκατοικίας, μὴ ἐκποιήσῃ ἢ καθ' οἶονδῆ-
ποτε τρόπον ἀπαλλοτριώσῃ ἢ δεσμεύσῃ ἢ ἐπιβαρύνῃ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ
ὅπως τό ἀνῆκον αὐτῇ ἀκίνητον τοῦτο ὀρίσει νά περιέλθῃ μετὰ τὴν
τυχόν προαποβίωσίν της εἰς τὸν σύζυγόν της ἀγαπητόν μου Γαμ-
βρόν Κωνσταντῖνον Α. Βοβολίνην καί δι' αὐτοῦ ὡς καθολικόν κατὰ
πίστευμα εἰς τὰ ἐκ τοῦ γάμου των ἀποκτηθησόμενα θήλαα τέκνα
των ἢ τοιούτων τυχόν μὴ ὑπαρχόντων εἰς τὰ ἄρρενα τέκνα των.

4) Α' Ὑπὲρ τῆς ἐκ τῶν ὡς ἄνω κληρονόμων μου θυγατρὸς μου
Μαρίας (Μτόλλας) συζύγου Κωνστ. Α. Βοβολίνου συνέστησα ἤδη
καί δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1949,
προκοσμήφωνον θυμβόλαιον, τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Εὐστα-
θίου Κουτσοχέρα, ἱκανοποιούσα οὕτω καί ἐπιθυμίαν τοῦ ἀειμνή-
στου συζύγου μου καί πατρός της Λωκράτου Π. Ξανθοπούλου, πολ-
λαχῶς ἐκδηλωθεῖσαν, ὡς προῖκα ἀδιατίρητον, πρὸς τὸν σύζυγόν της
Κωνστ. Α. Βοβολίνην, τὴν ψιλὴν κυριότητα ἐπὶ ἑνὸς οἰκοπέδου μου

κειμένου ἐν Ἀθήναις καί ἐπὶ τῆς ὁδοῦ βλαχάβα, ἐκτάσεως πήχων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα δύο καὶ τεσσαράκοντα τέσσαρα (672, 44) ἡ ὕψους ἐκτάσεως καὶ εἴναι πλέον ἢ ἑλασσον μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ πεπελαιωμένων καταστημάτων, διετήρησα δὲ δι' ἑαυτὴν τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς προῖκα δοθέντος ἀκινήτου ἐπικαρπίαν ἐφ' ὅσον ζῶ.

Β') Ἡ ἐπ' ὀνόματί μου διατηρηθεῖσα ἐπικαρπία περιέρχεται κατὰ νόμον καὶ προσαυξάνει τὴν εἰς προῖκα δοθεῖσαν ψιλὴν ὡς ἂν κυριότητα τοῦ προικολήπτου γαμβροῦ μου καὶ τῆς θυγατρὸς μου. Ἐάν ἐν τούτοις ἐξ οἰουδήποτε νομικοῦ ἢ πραγματικοῦ λόγου ἡ ἐπικαρπία αὕτη δέ ἤθελε περιέρχεσθαι αὐτοδικαίως αὐτομάτως καὶ ἐκ τοῦ νόμου ἡμεῖς τῷ θανάτῳ μου εἰς τὴν ὑπὲρ ἧς ἡ προῖξ θυγατέρα μου καὶ εἴναι δὲν ἔχω ἐν ζωῇ μεταβιβάσει πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἐπικαρπίαν μου, ὀρίζω καὶ ἐγκαθιστῶ ῥητῶς καὶ ἄνευ περιορισμῶν τινῶν τὴν θυγατέρα μου ταύτην καὶ κληρονόμον μου, ὡς κληρονόμον μου καὶ ἐπὶ τῆς ἐπ' ὀνόματί μου παραρεινύσεως ὡς ἂν ἐπικαρπίας τοῦ πρωπεριγραφέντος καὶ εἰς προῖκα δοθέντος ἀκινήτου.

Γ') Ἐν τῷ αὐτῷ προκοσυμφώνῳ συμβολαίῳ περιελήφθη καὶ ῥήτρα κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ εἰς προῖκα δοθέν ἀκίνητον ἐξηρέθη τοῦ συνυπολογισμοῦ του εἰς τὴν νόμιμον ποίραν τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προῖξ ὡς ἂν θυγατρὸς μου, ῥητῶς διατυπωθείσης τῆς σχετικῆς μου ἐπιθυρίας πρὸς τοῦτο. Ἡ ἀληθὴς μου ἐν προκειμένῳ ἐπιθυρία τὴν ὁποίαν καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Συμβολαίου ἐξέφρασα, δὲν γνωρίζω δὲ εἴναι ἀνταποκρίνεται πρὸς αὐτὴν ἡ γενομένη διατύπωσις εἶναι ὅτι ἐπιθυμῶ καὶ ὀρίζω ὅπως τὸ εἰς προῖκα δοθέν ἀκίνητον ὡς πλήρης κυριότης ἀποκληρωθησομένη κατὰ τ' ἄνωτέρω καὶ διὰ τῆς ἐπικαρπίας, εἴτε διὰ πράξεώς μου ἐν ζωῇ εἴτε κατὰ τὸν θάνατόν μου, ἐξαιρεθῇ πάσης καὶ ἐφ' οἵαδήποτε αἰτίας ὑποχρεώσεως τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προῖξ κληρονόμου μου καὶ θυγατρὸς μου πρὸς συνεισφοράν αὐτοῦ διὰ τὸν ὑπολογισμόν καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς νομίμου

μοίρας τοῦ συκληρονόμου υἱοῦ μου, ἡ παροῦσα δέ ἐστὼ διὰ τὴν πε-
ρίπτωσιν ταύτην ὡς ἀϋθεντική ἐρμηνεία ἕλλως καὶ ἐν πάσει περι-
πτώσει ὡς ἐλληλένδετον μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ συμβολίου συμπλήρωμα
αὐτοῦ, ἰσχυρὸν καὶ διὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀτονίσεως τῆς παρούσης
μου διαθήκης ὡς τοιαύτης.

Δ') Ἐκφράζω τὴν εὐχὴν μου καὶ συνιστῶ εἰς τὴν θυγατέρα
μου ταύτην καὶ κληρονόμον μου Μαρίαν (Ἀτόλλαν) σύζυγον Κωνστ. Α.
Βοβολίνου, ὅπως τὸ ἀκίνητον τοῦτο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βλαχάβα καὶ τὰς
ἀνεγερθησομένας τυχόν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς μὴ ἐκποίηση ἢ καθ' ὅτι-
ονδήποτε τρόπον ἀπαλλοτριώσῃ, δεφεύσῃ ἢ ἐπιβαρύνῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ
ὅπως τὸ ἀνῆκον αὐτῇ ἀκίνητον τοῦτο ὀρίσει νὰ περιέλθῃ μετὰ τὴν
τυχόν προαποβίωσίν της εἰς τὸν σύζυγόν της ἀγαπητόν μου γαμβρόν
Κωνστ. Α. Βοβολίνην καὶ δι' αὐτοῦ ὡς καθολικόν κατὰ πίστευμα
ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς προίξ εἰς τὰς θυγατέρας της, τοιούτων δέ μὴ
ὑπαρχουσῶν νὰ ὀρίσῃ ὅπως περιέρχεται εἰς τὰ ἔρρενα τέκνα των.

Ε) I. Ὁ υἱός μου καὶ κληρονόμος μου Παναγιώτης (Τάκης)
Λωκράτους Μανθόπουλος, ἔλαβεν κατὰ καιροὺς ἀπὸ ἐμέ διὰ τὰς ἀτο-
μικὰς του ἀνάγκας, διὰ τὴν πραγματοποιήσιν προσωπικῶν του ἐπι-
χειρήσεων, διὰ τὴν κάλυψιν ψημῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐκ τινων ἐξ
αὐτῶν καὶ διὰ τὴν ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεών του ποικίλης μορφῆς
πρὸς τρίτα πρόσωπα, νομικὰ ἢ φυσικὰ, ὀργανισμοὺς ἢ Ταμεῖα Δη-
μοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ Μικαίου, διάφορα ποσὰ μὴ δυνάμενα ἐπακριβῶς
νὰ καθωρισθοῦν καὶ τῶν ὁποίων τὸ σύνολον κατὰ προχείρους ὁπολο-
γισμοὺς δέν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶντριῶν χιλιάδων (3000)
χρυσῶν λιρῶν ἀγγλίας. Κατὰ συνέπειαν τὸ ὡς προίξ δοθέν κατὰ
τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, προϋποθέσεις, συμπληρώσεις καὶ ἐρμηνείας
εἰς τὴν θυγατέρα μου Μαρίαν (Ἀτόλλαν) σύζυγον Κωνστ. Α. Βοβο-
λίνου ἀκίνητον ἐν τῇ ὁδῷ Βλαχάβα κατ' οὐδέν διαταράσσει τὴν ἰσο-
μερῇ καὶ εἰς ἀξίαν συμμετοχὴν τῶν τέκνων μου καὶ κληρονόμων
μου εἰς τὴν κατανομὴν τῆς προσωπικῆς μου καὶ τῆς οἰκογενειακῆς
μας περιουσίας. Ὅρίζω ὁθεν ὅτι εἰς τὴν διανομὴν τῆς κατὰ τὸν

θάνατόν μου εὐρεθησομένης περιουσίας μου καὶ διὰ τὸν καταρτισμόν τῆς ὑφ' ἐκάστου τῶν τέκνων μου ἀναλειπτέας κληρονομικῆς των μερίδος δέν θά ὑπολογισθοῦν οὔτε/κατὰ καιροῦς πρὸς τὸν υἱόν μου δοθέντα ὡς ἄνω ποσά, οὔτε ἡ ἀξία τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ βλαχάβα ἀκινητου μου ὡς πλήρους κυριότητος, ἀπαλλάσσουσα τοὺς κληρονόμους μου πάσης ἐναντι ἀλλήλων πρὸς συνεισφοράν τυχόν ὑποχρεώσεώς των.

II. Ἐάν ἐν τούτοις ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἡ τοιαύτη ἀπὸ τῆς συνεισφορᾶς ἐξαίρεσις τῆς θυγατρὸς μου δέν ἤθελε τυχόν γίνῃ σεβαστῇ ἀπὸ τὸν υἱόν μου ἡ δέν ἤθελε τύχῃ δικαστικῆς προστασίας, τότε ὑποχρεῶ τὸν υἱόν μου τοῦτον ὅπως συνεισφέρῃ καὶ αὐτός τό κατ' ἐλάχιστον ὄριον ὑπ' ἐμέυ καθοριζόμενον συνολικῶς εἰς λίρας ἁρυσᾶς Ἀγγλίας τρεῖς χιλιάδας (3.000) ποσόν, ὅπερ κατὰ καιροῦς τῇ ἐδάνεισα ἐπὶ σκοπῷ καὶ δηλωθεῖσιν προθέσει ἀναλήψεως καὶ τό ὅποῖον ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερον νά μοί ὀφείλῃ, περιορίζουσα ἅμα τοῦτον καὶ εἰς τήν νόμιμόν του μοῖραν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κατὰ τὸν θάνατόν μου εὐρεθησομένης περιουσίας μου.

6) Ἐάν ἡ ὑπόλοιπος περιουσία μου ἐξ οἰουδήποτε στοιχείου καὶ ἐάν ἀποτελεῖται αὕτη ἡ εὐρεθησομένη κατὰ τὸν θάνατόν μου, ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιαύτη, εἰς χεῖρας μου καὶ ἐπ' ὀνόματί μου, ὀρίζω ὅπως περιέρχεται εἰς ἀμφότερα τὰ τέκνα μου καὶ κληρονόμους μου κατ' ἴσην μοῖραν.

7) Ὀρίζω ὅπως ἡ παροῦσα μου ἰσχὺς ὡς κωδικοῦν ἐάν ἐξ οἰουδήποτε λόγου, τυπικοῦ, προσωπικοῦ ἢ οὐσιαστικοῦ δέν ἤθελεν ἰσχύσει ὡς διαθήκη.

Τήν παροῦσαν μου ἔγραψα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους διὰ τῶν ἰδίων μου χειρῶν ἐν πλήρει συνειδήσει τῆς σοβαρότητος τῆς πράξεως τήν ὁποίαν ἐπιτελῶ καὶ ἐν πλήρει διανογείᾳ καὶ ἡμερίᾳ κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τήν ψυχὴν, πιστεύουσα δέ ὅτι ἐξεπλήρωσα τὸ καθήκον μου ὡς μητρός καὶ ὅτι οὐδένα ἠδίκησα, καὶ ἀνταποκρισάμενη ἅμα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς προθέσεις τοῦ ἀειμνήστου συζύγου μου Λωκράτου II. Μανθοπούλου, ὑπογράφω ἐπίσης διὰ τῆς ἰδίας

μου χειρός ὡς κατωτέρω.

Ἡ διαθέσις

ΕΥΓΕΝΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀθήναι 10 Δεκεμβρίου 1949

Π ρ ό ς τ ό ν

Υιόν μου Παναγιώτην (Τάκην) Σωκρ. Ξανθοπούλου

καί τήν θυγατέρα Μαρίαν (Μτόλλαν) συζ. Κωνστ.Α. Βοβολίνου

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Διά τῆς ἀπό τριακοστῆς (30) Νοεμβρίου 1949 ἰδιογράφου διαθήκης μου ἐκανόνισα τά τῆς περιουσίας μου μετὰ θάνατον. Αἱ ἐν αὐτῇ περιεχόμεναι τελευταῖαι θελήσεις μου ὑπηγορεύθησαν ἀπό καθῆκον καί εὐσυνειδησίαν καί ἴσιν στοργήν καί ἀπό αἶσθημα δικαίου καί δικαιοσύνης καί ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καί τὰς δυνατότητας καί οἰκονομίας συνθήκας ἑκάστου ἐξ ὑμῶν. Καί σῶς συνιστῶ καί σῶς εὐχομαι καί ἐπιθυμῶ νά σεβασθῆτε καί ἐκτελέσητε ἐξ ὁλοκλήρου τὰς τελευταίας μου αὐτάς θελήσεις μέ πειθαρχίαν καί τάξιν διὰ νά συζηήσετε ὡς ἀδέλφια μέ ὁμόνοιαν καί ἀμοιβαίαν ἀγάπην καί κατανόησιν διὰ νά μὴ διαταράξετε ποτέ τοὺς ἀδελφικούς σας δεσμούς. Εἰς τόν ἀγαπητόν μου (Τάκην νά ὑπενθυμίσω: α) Ὅτι αἱ μετοχαί τῆς Ἀνωτέρου Ἑταιρίας " ΖΥΜΑΙ ΠΑΤΡΩΝ " Α.Ε. εἶναι μέν πᾶσαι ἐπ' ὀνόματί του ἀλλὰ δέν ἀνήκουν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς αὐτόν ἀλλὰ κατὰ μέν τό ἕν τέταρτον (1/4) εἰς ἑμέ καί κατὰ τὰ τρία τέταρτα (3/4) εἰς τοῦτον καί τήν ἀδελφήν του Μαρίαν (Μτόλλαν) σύζυγον Κωνστ. Α. Βοβολίνου. Τοῦτο τό γνωρίζει καί ὁ ἴδιος. Συμβαίνει δηλαδή καί μέ τὰς " Ζύμας Πατρῶν " ὅτι συμβαίνει καί μέ τὰς μετοχάς τῶν ἄλλων Ἑταιριῶν μας, ἥτοι τῆς Α.Ε. " Ταξιάρχαι ", τῆς Α.Ε. Μ.Α. ΒΕΛΛΟΣ & ΛΙΑ καί τῆς Ἑταιρίας " Ἀθηναϊκή Ἠλεκτροτεχνία " ὧν ἡμεῖς ἀνήκουν κατὰ τό ἕν δεύτερον (1/2) εἰς τόν Τάκην καί κατὰ τό ἕτερον ἥμισυ (1/2) εἰς τήν θυγατέρα μου Μαρίαν (Μτόλλαν) Κωνστ. Βοβολίνου σύμφωνα μέ τήν ἐπιθυμίαν τήν γραπτὴν καί τοῦ πατρός των Σωκράτους Π. Ξανθοπούλου καί ἐμοῦ τῆς ἰδίας. β) Ὑπενθυμίζω ἐπίσης εἰς τόν ἀγαπητόν μου Τάκην ὅτι τοῦ παρέδωσα μέσω τοῦ πατρός του ἑκατόν (100) ὁμολογίας ἑτηματικῆς τραπέζης καί ἐξε-

ποίησεν ταύτας διά ιδίαν του επιχείρησιν ρετσιών αντί δραχμών
ένός εκατομμυρίου εκατόν τριάκοντα χιλιάδων (1.130.000) κατά
μήνα Μάρτιον του έτους χίλια έννεακόσια τριάκοντα έννέα (1939)
εις υγιέστατον νόμισμα. 'Επ' αὐτοῦ τόν παρακαλῶ νά μή θελήσῃ ν'
ἀδικήσῃ τήν ἀδελφήν του. γ) 'Οτι τοῦ εἶχα μετρήσει δραχ. πεντα-
κόσιας χιλιάδας (500.000) τό έτος χίλια έννεακόσια τριάκοντα
οκτώ (1938) καί κατά μήνα Αὐγούστον, εις υγιές επίσης νόμισμα
διά ν' ἀναλάβῃ καί ἀνέλαβεν τήν ὑποχρέωσιν ὅπως ἔξα ὑτῶν καί τῶν
εἰσοδημάτων αὐτῶν συντηρῇ τόν ἑμοῖον ἀδελδόν μου τιμολέοντα
κατατροχόμενον ἐκ νόσου καί πρός διατροφήν καί ἐνδυσιν αὐτοῦ.
δ) 'Υπενθυρίζω επίσης εις τόν ἀγαπητόν μου Τάκην ὅτι τό έτος
χίλια έννεακόσια τεσσαράκοντα τοῦ εἶχα μετρήσει εκατόν ὀγδοή-
κονταχιλιάδας (180.000) δραχμῶν τὰς προσωπικάς μου οἰκονομίας,
τόν κόμπον μου.

'Ιδιαιτέρως συνιστῶ εις τόν ἀγαπητόν μου Τάκην νά στέκετε
παραστάτης τῆς ἀδελφῆς του καί νά καθοδηγῇ ταύτην διά τῶν συμ-
βουλῶν του εις τόν κοινωνικόν βίον της καί νά τήν περιβάλῃ πάν-
τοτε διά τῆς στογῆς του καί ν' ἀποτελῇ τό ἔξ αἵματος στήριγμα
τῆς ἀναπληρῶν ἐν τούτῳ τοῦς γονεῖς της, οἵτινες μέ τόσον φίλτρον
περιέβαλον καί τά δύο παιδιά τους.

Εἰς τήν ἀγαπητήν μου μαρίαν (Ντόλλαν) ἀπευθύνω τὰς συστάσεις
καί εὐχάς μου καί ἐπιθυρίας μου νά σέβεται καί νά ἐκτιμᾷ τόν
ἀδελφόν της, καθώς καί τήν ἀγαπητήν Σόνια καί ν' ἀκολουθῇ τὰς
συμβουλὰς των εις ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ βίου της καί χωρίς
νά ὑποτιμᾷ ποτέ καί τὰς συμβουλὰς τοῦ ἐξαδέλφου της Δημητροῦ,
ὅστις κοσμεῖται μέ τὰ προσόντα συγγενοῦς διαπνεομένου ἀπό ἀνώ-
τερα συγγενικά αἰσθήματα καί προσόντα συναΐσεως καί πείρας. Νά
εἶναι δέ πάντα ἀφωσιωμένη καί στοργική σύζυγος εις τόν σύζυγόν
της ἀγαπητόν μου Κωνσταντῖνον Α. Βοβολίνην καί νά συμπεριφέρεται
πρός αὐτόν μέ εὐγένειαν καί προσήνειαν καί μέ βαθεΐαν ἀντίληψιν
τῶν συζυγικῶν της καθηκόντων καί ὑποχρεώσεων καί νά ἐπιδεικνύει

ἀληθῇ ἀγάπην πρὸς τὸν Μτινάκον τὸν ὁποῖον καὶ ἐγὼ ἐξετίμησα καὶ περιβάλω διὰ τῆς ἀγάπης μου καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης μου. Ἐπίσης νὰ μὴ λησμονῇ οὔτε μίαν στιγμὴν τὴν ὀφειλομένην προσήλωσιν πρὸς τὰ συζυγικά της καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις, τὰ ὁποῖα ὅταν μάλιστα εἶναι ἀμοιβαία δημιουργοῦν τὸν ἀκατάβλητον δεσμόν τῆς εὐτυχοῦς συμβιώσεως.

Ἐκφράζω τὴν εὐχὴν καὶ συνιστῶ εἰς τὴν ἀγαπητὴν μου θυγατέρα Μαρίαν (Μτόλλα), ὑπὲρ τῆς ὁποίας συνέστησα ἤδη προῖκα τὴν ψυχὴν κυριότητα τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βλαχάβα ἐν Ἀθήναις οἰκοπέδου μου, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν θέλει περιέλθει καὶ ἡ ἐπικαρπία μου ἐπ' αὐτῆς μετὰ τὸν θάνατόν μου, ὅπως ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου τούτου καὶ μὲ τὴν συμβουλὴν καὶ συμβολὴν τοῦ ἀδελφοῦ της υἱοῦ μου Τάκη, καὶ τοῦ συζύγου της Κωνστ. Α. Βοβολίνη, ἀναγεῖρει καὶ ψυγεῖα, ὅπως ἄλλωστε ἦτο καὶ ἡ ἐπιθυρία τοῦ ἀειμνήστου πατρός της Λεοράτου Βανθοπούλου καὶ ἐμοῦ τῆς ἰδίας, ἱκανοποιούσα οὕτω τὰς τοιαύτας ἐπιθυρίας τῶν γονέων της.

Ἐπίσης εἰς τὸν υἱόν μου Τάκην συνιστῶ ὅπως ὅταν ἡ θυγάτηρ μου Μαρία (Μτόλλα) οἰκοδομήσῃ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαρψάκου (ἐν Ἀθήναις) οἰκοπέδον ποῦ τῆς ἀφίνω νὰ σταθῇ συμπαραστάτης καὶ νὰ τὴν ἐνισχύσῃ εἰς τοῦτο, ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην πράξιν του θὰ ρό συνοδεύουν διὰ βίου ὅχι μόνον αἱ ἰδικαὶ μου εὐχαὶ ἀλλὰ καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ πατρός του, ὁ ὁποῖος τόσον ἐπιθυμοῦσεν καὶ ἀφῆκεν γραπτῶς παραγγελίαν ν' ἀγορασθῇ σπίτι ἐπ' ὀνόματι τῆς Μτόλλας καὶ νὰ συστήσωμεν τοῦτο προῖκα ἀδιαδίμητον. Τὰς ἐν προκειμένῳ δὲ προθέσεις του διατύπωσεν εἰς τὸ εἰς χεῖρας μου εὕρισκόμενον μὲ ἡμερομηνίαν 11 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους χίλια ἑννεακόσια τεσσαράκοντα (1940) ἰδιόχειρον σημείωμά του, ὅπερ ἐσωκλείω εἰς τὴν παροῦσαν ἐπαπολὴν μου καὶ τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ δι' ἑρῆ καὶ πρέπει ν' ἀποτελῇ καὶ διὰ τέκνα μου εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ ὁποίου δέν δυνάμεθα ν' ἀποστῶμεν. Ἀξιῶ ὁμοίως ὅπως ὁμοῖον εὐαγγέλιον ἀποτελέσῃ διὰ τὰ τέκνα μου καὶ ἡ ἰδία διὰ τὸν υἱόν μου Τάκην, τὸ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς μου ὑπογεγραμμένον ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1949

ἀναγνωριστικόν ἰδιωτικόν σύμφωνον, ὅπερ ὁμοίως ἐπισυνάπτεται εἰς
τὴν παροῦσαν μου.

Σὺς φιλῶ πολὺ πολὺ

μέ ἀγάπην καὶ τοὺς δυό σας
καὶ μέ τὴν εὐχὴν μου πάντα

Ἡ Μόμμα σας

Εὐγενία Σ. Δανθοπούλου

